

כז:

עין משפט
נר מצוה

כב א ב ג ד ה מ"י פ"ג
מה' גידושין הלכה ט
[י] יא סמג עשין נ עוש"ע
אה"ע סימן קלג סעיף ד
וע"ש:

מוסף רש"י

ובא בסוף המסכת

וספות רי"ד

[illegible]

כל הגט פרק שלישי גיטין

בזמן שהבעל מודה יחיד **אשה ואפי'** לזמן טובתה. וא"כ מין דבעל שאמר גרשתי את אשתי (ואמין) והוא מודה בגרשה אפי' אין הכט שלה יקון לה לראיה בעלתה ואפי' פריך ויש לומר דלהא מהימן הוא מכאן ולהבא מיני שיכול עשוי לגרשה ולא עתידה. מיהא ללא חלף ואלו דאמר

הַת יִחְזִיר לְאִשָּׁה וְאִפִּי'

אין במקום שהשיירות
ואין השיירות מצויות
שהוחזקו הוא דלא
איכא דאמרי "אע"ג
הדר ופליגא דרבה
זמר בר' וירא מאי
אלא רבי יודא מתי
האמר לך מי קתני
ואפילו לזמן מרובה
ותנין בדק"ל לאלתר
דקאמרי עדים מעולם
ט אחד של יוסף בן
למימרא מהו דתימא
שכמא כשכמא דקאמר
אמר "כגון דקאמר
פלוגית דהוה ליה
דאות פלוגית דהוה
לל נקב בעלמא לא
אי דאורייתא אי
הוה אירכס ליה גימא
סימנא איה ל' בגויה
ל' בגויה אהדרנא
אזא אי משום סימנא
דאורייתא אי משום
צורבא מדרבנן אבל
גם לאו פסול: ת"ר
כי נתן אומר ששה
ותשרה ר"ש בן
אדם עומד ורואה
גויש אומרים שלא
עומר כדי לכתוב את
כדי לקרותו אחרים
ולקרותו ואפי' שהה
עליו דאמרי
אות פלוגית ואין
הנהג דאמרי ארך
נים בארנקי ובטבעת
או

מספיקא: אירכס ליה. ש
עביטת עינא אים לי בגויה
לי בגויה עינא ופי בטט
לי עביטת עינא בגויה ש
זוט סימן: סימנים דאורי
דאורי בעלמא דאורי
לגאדא אצדא דאורי
מלאות (ס): לגורא
דצוורה: דיי שפענור
שייט ש ולחוט: דיי ש
שעור אלף תריך שיהא
משה שעבר השליט שיהא
שיכחב אפ העט. שיעורא
ש. ט. מביחוס: מעדי
גוט. שט גט ארוך או
מלא קשור כבד או כלא

עדים וי"ל דעדים מהימני אפילו כשראוהו כבר וסליח לא מהימן
אלא כשאמר קן קדם שראה: **סימנין** דאורייתא אינו דרבנן.
אין סימנין דרבנן קא דמהריבא אבדה מן התורה אינו צדיים
ורבנן הוא דעבדו בנפילת מקנהו להחזיר בשמינין ו"ח"ם וזא דתנן
בפרק אלו מציאות (ב"מ דף טו.) דדבר שיש בו סימן חייב להחזיר
ושאין בו סימן הרי אלו שלו ואלו אפי' מדרבנן למה הוא שלו יכיר
וזה יביא עדים דמן התורה מה יז וזה ומה יז אין כיוון דעבי עדים
כן ימצא עדים שבו כמו זהו ודע"י סימן מדרבנן עדים
נצטיעות עין ועוד דע"י סימן שפולס אס"י שם שמכיר אותו דבר
בו סימן קן וכן דע"י קן ימצא עדים אבל כשאין בו סימן אין
יודיע הא"ל לישאל ומתחיל: **ורוקא** שורבא שורבנן. אומר
רבינו חס דעם הארץ נמי ידע נצטיעות עינא דאמרינן בפרק
פסות (ב"ב דף קסא.) אלו לורבא מדרבנן דלולוי לקדושי איתמא
לידבר עם הארץ בזהיה ובפרק גיד הנשה (חולין דף לו.) נמי מוכח
דכ"ע אלו חס נצטיעות עינא וזא שלא מאמרינן לעם הארץ נצטיעות
עינא משום דלא מהימן: **אזיחו** שלא לאתרי. ואית דגרסי אזיחו
לחלוק ויש לומר דכאן תלמודא לאתרי הגטות:

שתעבור שיירא ותשרה. מפרש רבינו חס וחסרה לשון קש
לסעוד חייסין שמה נפל מהס: **מצא** קש
מדקדק מכלן דסימנין דלורייתא ותימה דבפיק אלן מיליתא (ו)
ימייה לה ואומר ר"י דבמסקנא דיבמות דמיית אנא ומסקי
הכי וכוון שש עדים שהיו נכונות עליו או שמאלו צעדי
ומעיקרא דהוה צעי למידק מינה דסימנין דלורייתא הוה מ

מסורת הש"ס

(א) [ב"מ יח: ב, חולין עט:];
(ב) [מ"ש תוס' כ"ב עו: ד"ה
יש אומרים ע"ש ז"ל נמי
הכא]; (ג) [יבמות קכ, ב"מ
כז: א]; (ד) [ס"א דפסחא לכו
דליתו ט', ה] [לקמן סד:];
(ו) [נ"א וזו],

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בספיקא ליה
סימנין וכו' ודאי ולא
אמר קמבר. ע"י פ"ק
דשבת במאור דף ד ע"א
ד"ה למיתרא דפשיטא ליה
לרצה:

תוספות רי"ד (המש)

סביריזען צוויי מינוטן אלא
טעכער דאזי לויט פארש
יבד בו בן חנה אירסל פלי
געהט בן מיראשע פ' שטח
ליב באוורט נעגל מען
ומצאנו אהר אחר ארס
אמאל איז ליטן מינה
אן בערעטע צאט לי
בנאן האוורע וויליה לוי
אן דינעט אס משום סימנ
אדורלי ו' קסכער סימנ
אוראייא ו' משום סימנ
אז דורקע צוארבע כרנן
אבל אהרע לעמלס א' ו'
הוואו מינה וויליה לוי
האט מינן מוכח ו' ו'
מחכא מוכח דלא מדרקן
עס ליטען אדורלי צוא
כ"א צוארבע כרנן דלא
משני בריבוע וויליה ווואן
מיוור דעס דורקע בערעטע
צוא וואו רשע שלעס
תשובה מינה פ' שטח צוא
ולא לא בדי אחר וואו
צא מחתח דור וואו ארס
יש ליטן ב' בערעטע צין ווואו
עס שפול מען ומצאנו
הלקח בעס אכל ברה בו
האט נעס שפצאן אחר ארס
בנאן צוא מחתח דור וואו
האט צוארבעטע צין
לי עולו אלא טסכניל ערלי
אן אס צוארבע כרנן
דלא משני בריבועי וויליה
אז ליטען צין מחתח דור
א' מחתח א' מצאן אלא
כשר תור ארס אלא
נתן ארס כן שטענבער
וועדער פ' אס שעה שפול
זה וואו אחר נאן ווסל
אמאל אס שיה כן וואו
ווארלי וכשר שיה כן אענדע
אומר ביי שיה ארס צומד
אדורלי שלא בער ארס עס
פ' אן אדרת תלוי כשצור
אדורלי אס שיה ארס שומר
ווארלי שיה בער ארס עס
משעה שפול העשילי
ש' עס מצאח ארס וויא
אס שיה ארס עס רבי
אומר ביי לכתוב אס שיה
ר"י אומר ביי לקוורט אחרים
אומר ביי לכתוב אדורלי
פ' כשצור השחיה פליג
מי שיה וואו וויליה פסול
וואי פ' אן רכנת וויליה
סוינטע מעידעס פלי ארס
נאכ פ' בן בנד אלא שפול
ואן אמרעל עס מינן נעגל
פ' א"פ שיה דור לכתוב
לקוורט אדורלי שפול אס
בנא פ' מחתח דורעין
אס בן בער ארס מלכות
מיע השילי בער ווענטים
אס אדורלי מינן נעס
ש' נאן מוכחבן אן
טסכניל ערלי: צוא שפול
כיס א בארקיין אן טעכטע

(א) חילי ל"ל וחפ"י שיהיה כדי
לכוננו ולקדומו ויש בו סימן
מוזהק וס'.